

AUREA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijk van aureus = 'gouden', vandaar ook 'mooi', 'lichtend', 'allerliefst' enz.

*

Bijzonderheden

Het vrouwelijk bijvoeglijk naamwoord 'gouden' komt ook voor in namen uit andere taalgebieden: CHRUSÈ (Grieks); GOLDA (Germaans); KANCHANPRABHA (Indo-Europees); ZLATA (Slavisch)

*

Aurea van Parijs osb, Frankrijk; abdis; † **666; feest 4 oktober.**

Zij was abdis van de St-Martialisabdij in Parijs.

*

Aurea van Amiens osb, Frankrijk; abdis; † **8e eeuw; feest 5 & 6 oktober.**

Zij was afkomstig uit Amiens en trok zich reeds als jong meisje terug als kluizenares in het nabijgelegen Boves, waarschijnlijk om zich daar aan te sluiten bij de heilige Ulfia. Zij was niet de enige. Tenslotte was er een kloostergemeenschap ontstaan, waar zij abdis van werd.

In 1219 zou daar door de eigenaar van dat land, de heer van Boves, het cisterciënzerinnen-klooster van de H. Paracleet worden gevestigd.

*

Aurea (gedoopt **Josepha**) **Budziura** ofm, monding van de Thames bij Londen; Engeland; kloosterlinge; † **1875; feest 6 december.**

Josepha Budziura kwam uit Nengarten in Oberschlesien. Toen zij intrad bij de franciscanessen, kreeg zij de kloosternaam Aurea. Met vier medezusters werd zij uitgezonden naar de missie in Saint-Louis, Noord-Amerika. Zij maakten van de nood een deugd. Want door de nieuwe anti-godsdienstige wetten die in Duitsland van kracht werden, was het hun verboden in hun land te functioneren. Vandaar dat zij zich min of meer genoodzaakt zagen naar het buitenland te gaan. Zij gingen scheep op het stoomschip de 'Deutschland'. Voor de Engelse kust tegenover de monding van de Thames kwam het vaartuig in een vliegende storm terecht, waarbij het op een zandbank liep. Dertig uur lang was het ten prooi aan gierende stormwinden, beukende golven, verblindende sneeuwbuien en bittere kou. Naar later bleek kostte de ramp aan zeker vijftig mensen het leven. Onder hen waren de vijf Duitse franciscanessen. Ze hadden gedaan wat ze konden om vooral vrouwen en kinderen uit het ijskoude water te redden. Ze stonden hun eigen plaatsen in de reddingsboten af aan anderen en vonden gezamenlijk biddend zonder enig teken van angst uiteindelijk de verdrinkingsdood. De namen van de andere zusters waren **Henrika** (gedoopt **Katharina**) **Fassbender** uit Aken, **Brigitta** (gedoopt **Elisabeth**) **Dammhorst** uit Mastholte bij Wiedenbrück, **Norberta** (gedoopt **Johanna**) **Reinkober** uit Steindorf in Oberschlesien en **Barbara** (gedoopt **Thekla**) **Hültenschmidt** uit Deleke in Westfalen.

De Engelse jezuïetendichter Gerard Hopkins was zo onder de indruk van dit gebeuren dat hij er een aangrijpend gedicht over schreef:

*"Thou mastering me
God! giver of breath and bread:
World's strand, sway of the sea;
Lord of living and dead;
Thou hast bound bones and veins in me, fastened me flesh,
And after it almost unmade, what with dread,
Thy doing: and dost thou touch me afresh?
Over again I feel thy finger and find thee."
[Gij bent mij meester,
God! gever van adem en brood:
strand van de wereld, vloed van de zee;
Heer van leven en dood;
U bundelde botten en aders in mij, maakte mijn vlees vast,
En maakte haast weer ongedaan, ontzettend!,
uw werk: en durft mij nu te beroeren?
Eens te meer voel ik uw vinger en vindt U.]*

*

Oringa (ook **Christiana**) **van het Kruis** osa, Castello di Santa Croce, Toscane, Italië; † **1310; feest 4 januari.**